

ת"פ 35629/12/15 - מדינת ישראל נגד פאדי בוקאעי

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 35629-12-15 מדינת ישראל נ' בוקאעי
16 מרץ 2017

בפני כב' השופט יריב נבון

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פאדי בוקאעי

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל

מטעם הנאשם: בעצמו וב"כ עו"ד סעיד חדאד

גזר דין חלקי

1. בדיון שהתקיים ביום 28.6.16 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דיוני, במסגרתו יודה הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ויפנה לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו. בד בבד הוצהר כי במידה והתסקיר שיתקבל יהא חיובי תעתור המאשימה, לכל היותר, למאסר שירוצה בעבודות שירות ואילו הסנגור רשאי לטעון כראות עיניו.

בהתאם להסדר הדיוני האמור, הודה הנאשם והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום שעניינן **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ו**העלבת עובד ציבור**, לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

2. על פי הנטען בכתב האישום, בזמנים הרלבנטיים, היה הנאשם אסיר בכלא צלמון. ביום 30.6.2015, בשעה 15:15 לערך, בתגובה לבקשת מר דורון אזרן אחראי המטבח בכלא (להלן: "**דורון**") מהנאשם לעזוב את המטבח ולחזור לאגף בכלא, העליב הנאשם את דורון באומרו: "אתה מזדיין בתחת, אתה שרמוטה, אתה מוצץ זין". בנוסף, איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בדורון באומרו לו "אני אזיין אותך מחוץ לבית הסוהר. אנחנו עוד נתראה", וזאת בכוונה להפחידו ולהקניטו.

3. בהתאם להסדר האמור הופנה הנאשם לשירות המבחן לשם הכנת תסקיר בעניינו. בתאריך 6.10.16 התקבלה הודעה מאת שירות המבחן ממנה עולה כי הנאשם זומן לפגישה בשירות המבחן בעכו, וזאת

באמצעות סנגורו, אך לא התייצב לפגישה זו. נטען, כי הנאשם זומן לפגישה נוספת אך גם לזו לא הגיע, ואף לא הודיע דבר. בהמשך, כפי שעולה מהודעה נוספת שהתקבלה מאת שירות המבחן ביום 22.11.16, התייצב הנאשם במשרדי שירות המבחן שלא במועד שנקבע לו ומבלי שתיאם זאת עמו. לנוכח האמור נקבעה עמו פגישה נוספת למועד אחר.

4. דא עקא, מהודעה דחופה אשר הוגשה ע"י שירות המבחן ביום 17.1.17 עולה כי שירות המבחן החליט להפסיק את הטיפול בנאשם, וזאת לאור התנהגות אלימה ומאיימת מצדו. לטענת קצינת המבחן הנאשם התייצב ביום 13.1.17 במשרדי שירות המבחן, לאחר שחלפה שעת הפגישה שתואמה עמו. לאחר שהשומר במקום הסביר לנאשם כי אינו יכול להכניסו למשרדים לאור האיחור הניכר, החל הנאשם להתפרע, לצעוק ואף התבטא באלימות מילולית. עת הגיעה קצינת המבחן למקום למשמע צעקותיו, קילל אותה הנאשם במילים בוטות במיוחד, ואף איים לפגוע בה. לנוכח האמור לא הוגש לעיוני תסקיר בעניינו של הנאשם.

עיקרי טיעוני הצדדים לעונש :

5. בפתח טיעוניה, הגישה **המאשימה** לעיוני את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם וטענה כי כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה בן 4 חודשים, דבר אשר לא הרתיעו מביצוע העבירות. המאשימה ציינה כי ניתנה לנאשם ההזדמנות והוא אף הופנה לשירות המבחן, אך הוא לא השכיל לנצל הזדמנות זו.

המאשימה סבורה כי מתחם הענישה בעבירות מסוג זה נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הדגישה את הצורך למגר את העבירות המבוצעות כנגד עובדי ציבור, ולנוכח האמור עתרה לגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה (לא צוין כיצד), מאסר על תנאי מרתיע וקנס כספי.

6. **הסנגור** טען כי מעשיו של הנאשם אינם פרי תכנון מוקדם אלא נבעו ממצוקה נפשית ובלא שהייתה לו כוונה לממש את האיום. לדבריו, מיד לאחר מכן התנצל הנאשם על דבריו, הודה בהם בחקירתו, שיתף פעולה, התחרט ואף נענש מנהלית בין כותלי הכלא. באשר למאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, העלה הסנגור טענות באשר לתחולתו במקרה דנן. לדבריו תנאי זה הוטל בנוגע לעבירות אשר תבוצענה כלפי בת זוג או בתוך התא המשפחתי שלא כבמקרה שלפנינו, ולכן אין להפעילו.

7. הסנגור הגיש לעיוני שורה של אסמכתאות, מהן עולה, לדבריו, כי הענישה במקרים מסוג זה נעה בין של"צ לשנת מאסר בפועל. לנוכח האמור, בכדי שלא לפגוע בנאשם אשר זה מכבר השתחרר ממאסר, וכדי שלא לפגוע בסיכויי השיקום שלו ובשאיפתו למצוא מקום עבודה ולנהל אורח חיים נורמטיבי ומאחר ולא בוצעו עבירות נוספות מאז שחרורו ממאסר, סבור הסנגור כי יש להורות על הארכת המאסר המותנה.

8. **הנאשם** הביע צער על מעשיו. בכל הנוגע לאירוע שהתרחש בסמוך למשרדי שירות המבחן ציין כי ניסה מספר פעמים להתקשר לקצינת המבחן, וככל הנראה היה בלבול בינו לבין אדם אחר הנושא את אותו שם.

קביעת מתחם הענישה בהתאם לנסיבות המקרה:

9. לפי סעיף 40 ג' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך חברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך חברתי שנפגע:

עמוד 2

10. העבירה של העלבת עובד ציבור בה הורשע הנאשם תכליתה להגן על עובדי הציבור במסגרת מילוי תפקידם ולשמר את יכולתם לבצע את עבודתם ללא הפרעה וללא חשש ומורא. ההגנה על עובד הציבור הממלא תפקיד חשוב, תובעני ולעיתים מזומנות אף מסוכן, נועדה לבסס את מעמדו ולשמור עליו, לאפשר לו לתפקד באורח תקין וחופשי, ובכך להגן על השירות הציבורי בכללותו, כחלק מן השמירה על שלטון החוק.
11. לא אחת עמדו בתי המשפט על החומרה הכרוכה בפגיעה בסדרי עבודתם של עובדי ציבור והעוסקים באכיפת החוק, וכן על היותם של מעשי עבירה מסוג זה כחותרים תחת האינטרס הציבורי לשמור על סדר חברתי תקין ועל שלטון החוק, וכן על הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני פגיעה בערכים אלה. בית המשפט העליון שב והדגיש את חומרתן ואת חשיבות ההגנה על משרתי ציבור מפני המנסים לפגוע בהם. ראו בהקשר זה האמור בע"פ 9878/09 **מדינת ישראל נ' מוסא ואח'** (ניתן ביום 20.9.10):

"שוטרי משטרת ישראל כמו שאר אנשי זרועות הביטחון עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל הניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחוננו האישי. הדעת אינה סובלת מעשי תקיפה על נציגי חוק אשר עושים את עבודתם נאמנה למען שמירת הסדר הציבורי וביטחון הציבור. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות... וזאת על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית."

כמו כן ראו - ע"פ 1361/10 **מדינת ישראל נ' זגורי** (מיום 2.6.11) שם נקבע:

"ראוי לשלוח מסר חד וברור למנסים לפגוע בעבודתם של אוכפי החוק - כי עבריינותם תיענה בענישה מחמירה ומרתיעה."

12. באשר לעבירת האיומים, בתי המשפט עמדו לא אחת על החומרה הנובעת ממנה בשל המסוכנות האינהרנטית הטבועה בה לנוכח החשש שמא דברי האיום ימומשו, דהיינו ייצאו מן הכוח אל הפועל, ולהיותו של דבר איום כלפי אחר מעשה בריונות לשמו. ברע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל (מיום 4.1.06) נקבע כך:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום."

מדיניות הענישה:

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים, בגין עבירות איומים והעלבת עובדי ציבור, הוטלו על הנאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן, אם כי המגמה היא שלא להסתפק, דרך כלל, בענישה הצופה פני עתיד, אלא בעונשים מוחשיים ומרתיעים יותר:

א. רע"פ 4902/14 **צבאן נ' מדינת ישראל** (מיום 16.7.14); נדחתה בקשת רשות ערעור של מי שהורשע בעבירות של אימים והעלבת עובדי ציבור כלפי סוהרים. בית המשפט העליון אישר את גזר הדין, לפיו הופעל מאסר על תנאי בן 6 חודשים וכן הוטלו 5 חודשי מאסר, בחופף ובמצטבר, כך שבסה"כ הוטלו 8 חודשי מאסר בכליאה ממשית.

ב. רע"פ 8062/13 **ברזק נ' מדינת ישראל** (מיום 9.4.2014); הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של העלבת עובד ציבור ואימים כלפי שוטרים. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך של 3,000 ₪ ופיצוי בסך כולל של 1,500 ₪. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי ובר"ע בית המשפט העליון נדחו.

ג. ת"פ (מרכז) 3234-05-13 **מדינת ישראל נ' פרלמן** (מיום 2.09.14); נדון הנאשם בגין עבירות רכוש, וצירף תיק נוסף של אימים כלפי סוהר, בשתי הזדמנויות. בין היתר, איים הנאשם כי יחתוך את הסוהר בפניו. בגין העבירות של האימים כלפי הסוהר הוטלו 8 חודשי מאסר, וכן הופעל מאסר על תנאי בחופף ובמצטבר, כך שבסה"כ הוטלו 11 חודשי מאסר.

ד. ת"פ 20664-11-12 **מדינת ישראל נ' עזריאל** (מיום 29.6.15); נדון נאשם, בגין צירוף שתי עבירות שעניינן אימים כלפי סוהרים, לעונש מאסר בפועל בן 6 חודשים.

ה. ת"פ 40183-01-10 **מדינת ישראל נ' ביטון** (מיום 06.07.11); נדון נאשם, במסגרת הסדר טיעון, בגין עבירת אימים על קצינה בשירות בתי הסוהר, וכן בגין עבירות נוספות שצורפו, לעונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בפועל.

ו. ת"פ 23789-08-13 **מדינת ישראל נ' וולדין** (מיום 9.10.13); הורשע הנאשם באימים כלפי סוהר, על הנאשם הוטלו חודשיים מאסר בפועל.

ז. ת"פ 48432-06-15 **מדינת ישראל נ' עבדאלקאדר** (מיום 6.3.16); נדון נאשם, במסגרת הסדר טיעון, לעונש מאסר בפועל בן חודש אחד בגין עבירת אימים על סוהר במתקן כליאה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

14. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, שהינן בעלות משמעות בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, לקחתי בחשבון כי האירוע המתואר בכתב האישום לא היה מתוכנן אלא נולד בעקבות דין ודברים בין הנאשם לסוהר. דברי האיום אותם הפנה הנאשם כלפי הסוהר הינם חמורים והתנהגותו הבריונית מבטאת מידה לא מבוטלת של זלזול מפורש במשרתי ציבור. עם זאת, עסקינן בביטויים מילוליים בלבד אשר לא גלשו לכדי אלימות פיזית.

15. לנוכח האמור, סבורני כי מידת הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים הינה בינונית. מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, נע החל ממאסר מותנה, עובר למאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, וכלה ב - 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לכך יש לצרף מאסר מותנה, קנס ו/או פיצוי למתלונן.

קביעת העונש בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

16. בהתאם לאמור בסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם, במסגרת מתחם הענישה שקבע, עליו להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לשם כך, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. הנאשם שלפניי בן 34 לערך, הוא הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ואף הביע חרטה על מעשיו. הודאתו מגלמת בחובה הבנה והפנמה באשר לחומרת מעשיו וכן חיסכון שיפוטי ניכר.

ב. העבירות בגינן הורשע בתיק זה בוצעו ביום 30.6.15, עת ריצה מאסר בכלא צלמון בגין תיק אחר. נתתי משקל לחלוף הזמן מאז ביצוען של העבירות ולעובדה כי מאז שוחרר הנאשם ממאסרו, לא נטען כי נפתחו לחובתו תיקים חדשים.

ג. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל הרשעות קודמות בעבירות מגוונות, לרבות עבירות אלימות, רכוש וסמים. כאמור, תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בן 4 חודשים, שהוטל במסגרת ת"פ 39915-10-14, אשר בין הצדדים קיימת מחלוקת באשר לתחולתו. עיון בגזר הדין, במסגרתו הוטל המאסר המותנה האמור, מלמד כי הוא נוסח כך: **"מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת איום או על עבירת אלמ"ב מסוג עוון, ויורשע עליה בדין."**

הנה כי כן, מלשון התנאי, לא עולה כל דרישה כי עבירת האיום לכשעצמה תבוצע בתוך התא המשפחתי או כלפי בת זוג. קיימת הפרדה ברורה בין עבירת האיומים לבין יתר רכיבי התנאי, אשר הם בלבד עוסקים בעבירות במסגרת התא המשפחתי. חלקי התנאי הופרדו באמצעות המילה "או" ולכן לא ניתן לקשור בין שני חלקי המשפט ולהסיק את המסקנה אליה הגיע הסגור. לנוכח האמור, מאסר מותנה זה הינו בר הפעלה במקרה שלפניי.

ד. יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת היחיד והרבים בקביעת העונש שיוטל על הנאשם, בגדרו של מתחם הענישה. על העונש לבטא הן את סלידת בית המשפט ממעשים הפוגעים באנשי החוק ובעוסקים באכיפתו, והן כדי להרתיע את הנאשם לבל יחזור על מעשיו בעתיד.

17. במסגרת ההסדר הדיוני ניתנה לנאשם הזדמנות פז לפיה באם יתקבל בעניינו תסקיר חיובי תימנע המאשימה

מעתיירה למאסר בפועל, ותסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות. הנאשם בחר מטעמיו שלא לשתף פעולה עם שירות המבחן, על אף שניתנו לו מספר הזדמנויות לתקן דרכיו ונקבעו לו מס' מועדים לפגישות בשירות המבחן. באם בכך לא די התנהגותו המבישה של הנאשם כלפי קצינת המבחן, אותה קילל נמרצות ואף איים עליה על לא עוול בכפה, מלמדת כי עסקינן באדם המתקשה לכבוש את כעסו ולכן הטענה לפיה ענישה באשר היא תפגע בסיכויי שיקומו או כי בחר להשתלב ולנהל אורח חיים נורמטיבי, אין לה על מה לסמוך, לנוכח התנהגותו המקוממת כלפי קצינת המבחן ובהיעדר תסקיר בעניינו.

18. בנסיבות העניין שלפני, לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא מטעמי שיקום או לחומרה לשם הגנה על שלום הציבור. לפיכך, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ובהתאם לעקרון המנחה, כאמור בתיקון 113 לחוק העונשין.

19. סבורני כי מאחר ולחובת הנאשם 4 חודשי מאסר מותנה בר הפעלה, תקופה לא מבוטלת בהתחשב בנסיבות ביצוען של העבירות בתיק זה, ניתן להסתפק בהפעלתו ובהטלת מאסר נוסף בגין תיק זה ולבחון את האפשרות לרצות תקופת מאסר זו בעבודות שירות. אפשרות זו עמדה על הפרק עת הוצג ההסדר הדיוני במסגרתו הודה הנאשם, אך נזנח על ידי המאשימה, לנוכח התנהגות הנאשם והיעדרו של תסקיר שירות המבחן בעניינו.

20. לנוכח האמור לעיל, אני מפנה את הנאשם לממונה על עבודות השירות. הובהר לנאשם כי אין בעצם הפנייתו לממונה, כאמור, כל התחייבות באשר לעונש שיוטל עליו בסופו של יום.

21. **נדחה לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות והשלמת גזר הדין ליום 25.4.17 שעה 8:30.**

טלפון הממונה על עבודות שירות: 08-9775099, 08-9775098, 08-9775097 או פקס 08-9193606.

פרטי הנאשם: 054-9838500

הסנגור: 052-2217673 או פקס 04-6095752.

אני מתיר לממונה לערוך בדיקת שתן וכל בדיקה אחרת הנדרשת.

המזכירות תעביר העתק הפרוטוקול לממונה על עבודות שירות.

ניתנה והודעה היום י"ח אדר תשע"ז, 16/03/2017 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט

